

L kapitola 10.

[1] Potom určil Pán ještě sedmdesát jiných a poslal je před sebou po dvou do každého města i místa, kam měl sám jít. [2] Řekl jim: "Žeň je mnohá a dělníků málo. Proste proto Pána žně, ať vyše dělníky na svou žeň. [3] Jděte! Hle, posílám vás jako ovce mezi vlky. [4] Neberte si měšec ani mošnu ani obuv. S nikým se na cestě nepozdravujte. [5] Když vejдете do některého domu, řekněte nejprve: "Pokoj tomuto domu!" [6] A přijmou-li pozdrav pokoje, váš pokoj na nich spočine; ne-li, vrátí se opět k vám. [7] V tom domě zůstávejte, jezte a pijte, co vám dají, neboť 'hoden je dělník své mzdy'! Nepřecházejte z domu do domu. [8] A když přijдете do některého města a tam vás nepřijmou, jezte, co vám předloží; [9] uzdravujte nemocné a vyřídte jim: "Přiblížilo se k vám království Boží." [10] Když však přijдете do některého města a nepřijmou vás, vyjděte do jeho ulic a řekněte: [11] "Vytrásáme na vás i ten prach z vašeho města, který ulpěl na našich nohou! Ale to vězte: Přiblížilo se království Boží". [12] Pravím vám, že Sodomě bude v onen den lehčeji, než tomu městu. [13] Běda ti, Chorazin, běda ti, Betsaido! Kdyby se byly v Týru a Sidónu udály takové mocné skutky jako u vás, dávno by byli seděli v žíněném šatě, sypali se popelem a činili pokání. [14] Ale Týru a Sidónu bude na soudu lehčeji než vám. [15] A ty, Kafarnaum, budeš vyvýšeno až do nebe? Až do propasti klesneš! [16] Kdo slyší vás, slyší mne, a kdo odmítá vás, odmítá mne; kdo odmítá mne, odmítá toho, který mě poslal." [17] Těch sedmdesát se vrátilo s radostí a říkali: "Pane, i démoni se nám podrobují ve tvém jménu." [18] Řekl jim: "Viděl jsem, jak satan padá s nebe jako blesk. [19] Hle, dal jsem vám moc šlapat po hadech a štírech a po veškeré síle nepřítelů, takže vám v ničem neuškodí. [20] Ale neradujte se z toho, že se vám podrobují duchové; radujte se, že vaše jména jsou zapsána v nebesích." [21] V té hodině zajašal v Duchu svatém a řekl: "Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými, a zjevil jsi je maličkým. Ano, Otče, tak se ti zlíbilo. [22] Všechno je mi dáno od mého Otce; a nikdo neví, kdo je Syn, než Otec, ani kdo je Otec, než Syn a ten, komu by to Syn chtěl zjevit." [23] Když byli sami, obrátil se na své učedníky a řekl jim: "Blahoslavené oči, které vidí, co vy vidíte. [24] Žíkám vám, že mnozí proroci a králové chtěli vidět, na co vy hledíte, ale neviděli; a slyšte, co vy slyšíte, ale neslyšeli." [25] Tu vystoupil jeden zákoník a zkoušel ho: "Mistře, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?" [26] Ježíš mu odpověděl: "Co je psáno v Zákoně? Jak to tam čteš?" [27] On mu řekl: "'Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí' a 'miluj svého bližního jako sám sebe'." [28] Ježíš mu řekl: "Správně jsi odpověděl. To čin a budeš živ." [29] Zákoník se však chtěl ospravedlnit a proto Ježíšovi řekl: "A kdo je můj bližní?" [30] Ježíš mu odpověděl: "Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů; ti jej obrali, zbili a nechali tam ležet polomrtvého. [31] Náhodou šel tou cestou kněz, ale když ho uviděl, vyhnul se mu. [32] A stejně se mu vyhnul i levita, když přišel k tomu místu a uviděl ho. [33] Ale když jeden Samařan na své cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl hnut soucitem; [34] přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem, obvázal mu je, posadil jej na svého meze, zavezl do hostince a tam se o něj staral. [35] Druhého dne dal hostinskému dva denáry a řekl: "Postarej se o něj, a bude-li tě to stát víc, já ti to zaplatím, až se budu vracet." [36] Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?" [37] Zákoník odpověděl: "Ten, který prokázal milosrdenství." Ježíš mu řekl: "Jdi a jednej také tak." [38] Když šel Ježíš s učedníky dál, vešel do jedné vesnice. Tam jej přijala do svého domu žena jménem Marta, [39] která měla sestru Marii; ta si sedla k nohám Ježíšovým a poslouchala jeho slovo. [40] Ale Marta měla plno práce, aby ho obsloužila. Přišla k němu a řekla: "Pane, nezáleží ti na tom, že mne má sestra nechala sloužit samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!" [41] Pán jí odpověděl: "Marto, Marto, děláš si starosti a trápíš se pro mnoho věcí. [42] Je jednoho je třeba. Marie volila dobře. Vybrala si to, oč nepřijde."